

kunne lette Kommunernes Byrder nødvendigvis maa have Indtægter ad anden Vej. Disse Indtægter foreslaar man tilvejebragte ved en Formue- og Indkomstskat, som altsaa bliver lagt paa Statens Skatteydere over det hele. For Resten kommer jeg jo senere til det og skal ikke opholde mig videre ved den Ting.

Den anden Bemærkning jeg gerne vilde gøre med Hensyn til denne Fiktion og med Hensyn til, at Hartkornsskatterne vilde stige, er, at ganske vist foreslaar det Forslag, som foreligger her, en Nedgang i Hartkornsskatterne og foreslaar for Kommuneskatternes Vedkommende endogsaa en Fiksering af Hartkornsskatterne, men ved Siden deraf foreslaas en ny Ejendoms-skyld, som i visse Henseender har Lighed med, hvad der forelaa her paa Tingets Bord for nogle Aar siden under Navn af Bygningshartkorn. Hartkornsskatterne skulle gaa ned, men der skal en Ejendoms-skyld i Stedet. Jeg skal ikke berøre den kommunale Beskatning, den ligger jo ikke for, men jeg maa nok i Forbigaaende minde om den Bestemmelse i Lovforslaget angaaende kommunal Beskatning, hvor-efter Hartkornsskatten ganske vist fikseres til 16 Kr. pr. Td., men samtidig siges det, at man kan gaa op med Ejendoms-skylden til 2 pro mille, men 2 pro mille af Ejendoms-skylden svarer omtrent, saa vidt jeg har kunnet regne ud, til et Tillæg af  $5\frac{1}{2}$  pCt. Indkomstskat, saa jeg tror nok, det skal vise sig, at hvad Hartkornet vinder paa den ene Maade, tabes igen paa den anden Maade i alt væsentligt. Med Hensyn til Uligheden i Beskatningen, som den højtærede Finansminister dernæst omtalte, og som han erkendte var til Stede, udrettede man efter hans Mening ikke andet ved Skattekommissionens Forslag, end at man vendte Forholdet om. Nu var Forholdet dette, at Landet var for højt beskattet, men Kommissionen vendte Forholdet om, saa at det blev Byerne, der fik en nforholdsmæssig Skat. Jeg forstaar slet ikke den Betragtning. Jeg vil kun bemærke dertil, at dersom det forhold sig saaledes, at en Formue- og Indkomstskat særlig vil ramme Befolkningen i Byerne, saa er det jo kun et Bevis paa, at Formuen og Indtægten i ganske særlig Grad findes i Byerne, og da man maa stile paa at ramme Formuen og Indtægten, hvor den findes, er det ogsaa ganske naturligt, at Skatten falder der, hvor Formuen findes og Indtægten flyder. — Det egentlige centrale, sagde Finansministeren, i Skattekommissionens Arbejde, var dette, at man

paalagde en Formue- og Indkomstskat til Kommunerne; den indbetalte man til Statskassen, for atter at lade den vende tilbage til Kommunerne, eventuelt med et Tillæg. Det var et unyttigt Omsvøb, som der ingen Grund var til, og som var uheldigt, thi med Hensyn til de  $\frac{4}{5}$  af Formue-skatten, var det jo ganske klart, at det var en Skat, der gik ud fra Kommunerne og vendte tilbage igen. Men det er jo ikke saaledes. De  $\frac{4}{10}$  pro mille, som skulle betales i Kommunekasserne, er paa ingen Maade en Skat, der er paalagt i de enkelte Kommuner; de tages jo ud af Skatten, som den er kommen ind, dels paa den ene og dels paa den anden Maade, fra det hele Land, og denne Beskatning har jo den umaadelige Fordel, at derigennem faar man Lejlighed til ogsaa at beskatte Prioritets-haverne, noget, der saa tidt har været Tale om. Jeg skal for øvrigt ikke opholde mig videre ved den ærede Finansministers Bemærkninger. Han havde adskilligt andet at indvende imod Skattekommissionens Forslag; men det skal jeg lade ligge. Han var imod en stigende Skala; han kunde til Nød gaa med til den her foreslaaede, thi den var jo moderat, naar blot den maatte blive gældende til evige Tider. Han var imod det hele Omsvøb, der her var Tale om. Det gjorde Reformen uoverskuelig og vanskelig. Alt det skal jeg lade ligge.

Jeg skal saa gaa over til min egentlige Opgave, at omtale det Forslag, der ligger for. Jeg skal begynde med at drage en lille Sammenligning mellem Virkningerne af Skattekommissionens Forslag og Virkningerne af det Forslag, der foreligger til Forhandling her i Dag. Virkningerne ere jo forskellige. De tage Sigte paa Statskassen, paa Kommunerne og paa de enkelte Skatteydere. For Statskassens Vedkommende er det saaledes, at Regeringsforslaget overfører Land- og Ligningsskatten samt en Del af Bygningsafgiften til et samlet Beløb af 2,941,000 Kr., endvidere  $7\frac{1}{2}$  pCt. af Indførsels- og Krigsskattolden til et Beløb af 2,262,000 Kr., og endelig et Beløb af den Brændevinsskat, som er forelagt, af 1,500,000 Kr., i alt 6,703,000 Kr. Det er altsaa Overførelsen til Kommunerne. Til Gængæld for dette skal der paalignes en Formue- og Indkomstskat efter de Regler, som Forslaget her foreslaar, af 4,390,000 Kr., og en Forøgelse af Brændevinsskatten med 3 Mill., i alt 7,390,000 Kr. Det bliver altsaa en Fordel for Statskassen af 687,000 Kr.

Forinden jeg gaar over til at omtale